

predmetom boli hore uvedené pozemky, ako aj podiel zo spoločného lesa zapísaného v pozemnoknižnej vložke č. X v podiele 2/118. Na nehnuteľnosti bol Katastrálnym úradom založený list vlastníctva č. XXXX, na ktorom však chýbal zápis lesa z vložky XXX. V roku 2003 bol na podiel zo spoločného lesa založený LV číslo XXXX, kde boli v časti B prevzaté pôvodné zápisy z vložky č. XXX bez prihladenia na notársku zápisnicu X. XXX/XX, X. XXX/XX. Následne bola vykonaná zmena na Z. Č.. XXXX, kde predmetný les bol zapísaný ako parcela F.-U. Č.. XXXX/X lesné pozemky o výmere 446980 m², parcela F.-U. Č.. XXXX/XXX lesné pozemky o výmere 317 m², parcela F.-U. Č.. XXXX lesné pozemky o výmere 4870 m². V časti C-LV- iné údaje je informácia, že sa jedná o pozemnoknižnú vložku č.X a pôvodný LV č. XXXX. V súvislosti s tým sa LV č. XXXX R.tal tzv. hluchým listom vlastníctva bez majetkovej podstaty. Na LV č. XXXX ostali iba údaje o vlastníkoch, a to A. Z. C. H.K. Z. v podiele 1 celku a žalovanej v 1. rade v podiele 1 celku a pôvodne žalovanej v 2. rade (pozn. súdu nebohej H.K. D.) v podiele 1 k celku. Podiel spolu 2/118 lesa pôvodne patrili manželom E. C. H. Z..

4. Žalobkyňa dodala, že žalované v 1. a 2. rade boli na LV č. XXXX zapísané titulom Osvedčenia o dedičstve sp. zn. XXD XXX/XX, B. XXX/XX-Y.B..XXX/XX. Pravdepodobne v rámci konania registra obnovenej evidencie pozemkov (ROEP) bol Z. Č.. XXXX v roku 2013 zrušený a v súčasnosti ho kataster nehnuteľností neeviduje. Žalobkyňa tvrdila, že uvedeným zápisom vlastníctva žalovaných v 1. a 2. rade, č.k.: XXD XXX/XX, G. XXX/XX bolo porušené vlastnícke právo dedičov: A. Z., S. Ž.C., X.. XX.X.XXXX C. H. H. Z., H. Ž., X.. XX.X.XXXX. Žalované podľa nej nemohli nadobudnúť sporné nehnuteľnosti do vlastníctva na základe Osvedčenia o dedičstve sp. zn. XXD XXX/XX, pretože predmetné nehnuteľnosti na základe závetu nadobudli právni predchodcovia žalobkyne a preto patria do dedičstva po A. Z..

5. Žalobkyňa tiež uviedla, že jej matka H. Z. sa domáhala svojho vlastníctva listom zo dňa 27.5.2004, ktorým podala podnet komisii ROEP a žiadala o zapracovanie podielu spoločného lesa vo vložke číslo XXX podľa Osvedčenia číslo X. XXX/XX a o vykonanie opravy zápisu na LV číslo XXXX z dôvodu, že vlastnícky podiel 1/118 lesa je zapísaný na neoprávnené osoby (žalovanú v 1. a 2. rade). Dodala, že dňa 19.11.2004 podala jej matka H. Z., X.. XXXX návrh na dodatočné dedičské konanie po nebohej H. Z., X.. XX.X.XXXX. Notár JUDr. Andrej Kašper v rámci konania 14D 480/2004 dňa 19.6.2006 podal Správe katastra Košice žiadosť o vykonanie zápisu listiny X. XXX/XX, X. XXX/XX formou záznamu v prospech rodičov žalobkyne a to každému z nich v 1 z dedičského podielu. V žiadosti uviedol, že dedičské konanie potom bude možné ukončiť bez dodatočného prejednanja, keďže H. Z., X.. XX.X.XXXX bude zapísaná v časti Z.-L. ako vlastníka. Správa katastra rozhodnutím č.k.: M.-XX/XX zo dňa 1.8.2012 rozhodla, že návrhu H. Z., X.. XXXX o vydanie rozhodnutia o potvrdení, že pozemky sú vo vlastníctve inej osoby v zmysle § 12 zákona č. 180/1995 Z.z. nevyhovuje, a to z dôvodu, že návrhom v tomto konaní nemožno napadnúť a spochybníť vlastnícke právo nadobudnuté iným titulom, v tomto prípade dedením žalovanej v 1. a 2. rade. Proti tomuto rozhodnutiu sa matka žalobkyne odvolala, avšak Katastrálny úrad v Košiciach rozhodnutím č. M. XX/XXXX/Su zo dňa 29.10.2012 rozhodnutie Správy katastra potvrdil.

6. Žalobkyňa uviedla, že predmetné podiely na lesných pozemkoch sú vedené na liste vlastníctva č. XXXX a to v prospech A.. U. S. v podiele 1, H. D. v podiele 1 a A. Z. C. H. Z. v podiele 1. Záverom dodala, že listom zo dňa 14.2.2014 vyzvala žalované, aby uzavreli dohodu, ktorou vysporiadajú vzniknuté pochybenie v zápise vlastníctva k predmetnej nehnuteľnosti, avšak doteraz žalované na výzvu nereagovali.

7. Pôvodne žalovaná v 2. rade H. D. (žalovaná zomrela počas konania dňa 27.8.2018), v podaní zo dňa 18.1.2015 (č.l. 36) uviedla, že podľa zápisu na LV č. XXXX vlastníctvo k lesným pozemkom nadobudla na základe dodatočného prejednanja dedičstva po E. Z. Osvedčením o dedičstve sp. zn. XXD XXX/XXXX, G. XXX/XX zo dňa 5.11.2003. Základné dedičské konanie po poručiťovi E. Z. bolo vedené pod spisovou značkou G. XXXX/XX, avšak z tohto prejednanja boli opomenuté predmetné lesy, preto ako oprávnená dedička po E. Z., X.. XXXX požiadala o ich náhradné prejednanie. Uviedla, že poručiťel E. Z., X.. XX.X.XXXX a zomrelý 19.11.1978 zanechal závet zo dňa 16.1.1969 spísaný vo forme notárskej zápisnice, ktorý bol uschovaný na Štátnom notárstve Košice - vidiek podľa odkazového listu X. XX/XX zo dňa 16.1.1969. Po jeho smrti na základe tohto odkazového listu ako dedička zo závetu sa prihlásila na Štátnom notárstve v Košiciach, pričom Štátne notárstvo v Košiciach vyporiadalo dedičstvo po nebohom E. Z. zo závetu rozhodnutím v dedičskej veci č. 1466/78 zo dňa 15.5.1979, podľa ktorého nadobudli nehnuteľnosti medzi ktorými sa nachádzajú aj nehnuteľnosti zapísané v pozemno-knižnej vložke č. XXX, ktoré boli zapísané v 1 na poručiťela, H. D. C. Y. U. S.. Uviedla, že rozhodnutie o dedičstve po E. Z. nikto nespochybnil, nenapadol a dedičia zo závetu dedičstvo neodmietli. Ďalej dodala, že žalobcom

predložený závet zo dňa 1.6.1968 je neplatný, keďže nie je podpísaný zodpovedajúcim počtom svedkov a závet bol urobený manželmi spoločne, čo právna úprava nepripúšťa. Taktiež doplnila, že rodičia žalobkyne ako dedičia zo závetu podľa odkazového listu č. X. XXX/XX z 27.6.1968 svoje právo závetných dedičov neuplatnili. Až v roku 1994 predložili neplatný závet. K osvedčeniu spísanému formou notárskej zápisnice X. XXX/XX, X. XXX/XX o vydržaní nehnuteľností zapísaných vo vložke číslo XXX pre A. Z. a jeho manželku H. ako aj H.K. Y., rodenú G. uviedla, že toto bolo vydané dňa 26.10.1994, t.j. 16 rokov po smrti E. Z., pričom upozornila, že rodičia žalobkyne si vybrali vydržanie a nie dedičské osvedčenie. Osvedčenie N 118/94 bolo vydané na základe súhlasu jej a žalovanej v 1. rade v notárskej kancelárii, pričom pred spísaním osvedčenia ich A. Z. a jeho manželka prosili, aby im prepustili parcely, hoci ich rodičia žalobkyne neužívali a vedeli, že im nepatria. Argumentovali vôľou neb. E. Z.. Žalovaná uviedla, že okrem toho, že im udelila tento súhlas, nebola splnená žiadna podmienka pre vydržanie, keďže chýbala držba, ako aj dobromyseľnosť rodičov žalobkyne pri vstupe do držby a počas celého obdobia zákonom predvídanej dĺžky držby. Rodičia žalobkyne totižto nehnuteľnosť nikdy neužívali a neboli dobromyseľní. Podľa jej názoru notár pri spisovaní notárskej zápisnice nevychádzal zo správnych údajov v otázke splnenia predpokladov na vydanie notárskeho osvedčenia, keďže rodičia žalobkyne vlastnícke právo k nehnuteľnostiam zapísaným vo vložke XXX - lesy nevykonávali a to ani odo dňa, kedy notár osvedčil ich držbu. Trvala na tom, že rodičia žalobkyne nemali záujem o tieto nehnuteľnosti a zdôraznila, že držbu rodičov žalobkyne prerušila prejednaním dedičstva, pretože rodičia žalobkyne nemali ani po 8 rokoch záujem o zosúladenie zápisov v katastri so stavom právnym.

8. Žalovaná v 1. rade vo vyjadrení zo dňa 28.1.2015 (čl. 37) zhodne so sestrou uviedla rovnaké tvrdenia a žiadala žalobu zamietnuť ako nedôvodnú.

9. V podaní zo dňa 4.11.2015 (čl. 56) žalobkyňa navrhla vstup ďalších účastníkov do konania, a to súrodencov žalobkyne Š. Z., Z. Z. C. A. Z. na strane žalobcov. V podaní zo dňa 11.2.2016 (čl. 70) navrhla žalobkyňa opakovane vstup súrodencov, avšak na strane žalovaných. Uznesením č.k.: 37C/293/2014-73 zo dňa 30.5.2015 súd pripustil, aby do konania na strane žalovaných ako ďalší účastníci konania pristúpili v 3. rade Š.V. Z., Y. X. K. Z. Z. C. Y. X. K. G. J. J. A. Z..

10. Žalované B. C. C. G. Z. v podaní zo dňa 21.2.2017 (čl. 96) uviedli, že vzhľadom na predmet sporu, ktorým je určenie či nehnuteľnosť bola v okamihu smrti A. Z., X.. XX.X.XXXX v jeho vlastníctve, majú pochybnosť o účele žaloby, keďže žalované v 1. a 2. rade získali vlastníctvo, aj keď ako neoprávnené dedičky na základe právoplatného dedičského rozhodnutia v roku 2002.

11. Na pojednávaní dňa 5.6.2017 právna zástupkyňa žalovanej v 1. rade namietala, že žalobkyňa k žalobe nedoložila závet, na základe ktorého rodičia žalobkyne mali nadobudnúť sporný podiel lesa. Závet z 1.6.1968, ktorý žalobkyňa predložila so žalobou je neplatný, keďže ide o spoločný závet manželov, čo právna úprava neumožňuje. Ďalej uviedla, že v roku 1994 rodičia žalobkyne na notárskom úrade spísali Osvedčenia o vydržaní, pričom aby im ako oprávneným držiteľom mohla začať plynúť 10 ročná vydržacia doba, malo dôjsť k zápisu do katastra nehnuteľností, čo sa však nestalo, preto im vydržacia doba ani nemohla začať plynúť. Držba rodičov žalobkyne bola prerušená prejednaním novoobjaveného dedičstva v konaní XXD/XXX/XXXX a zápisom vlastníckeho práva žalovanej v 1. rade a pôvodne žalovanej v 2. rade do evidencie nehnuteľností. Žalované tiež navrhli, aby súd vyžiadal závet E. Z. z 16.1.1969 pojatý do notárskej zápisnice X. XX/XX. Súd na pojednávaní uznesením uložil žalobkyni, aby v lehote 15 dní predložila súdu dedičské rozhodnutie v dedičskej veci po poručiťovi A. Z., X., XX.X.XXXX, B. XX.X.XXXX.

Právna zástupkyňa žalobkyne uviedla, že žalobkyňa sa domáha určenia vlastníckeho práva na základe notárskej zápisnice N 118/1994 z 26.10.1994, pretože rodičia žalobkyne nadobudli nehnuteľnosti už notárskou zápisnicou. Notársku zápisnicu kataster nehnuteľností nezapísal, keďže na liste vlastníctva bola plomba. Taktiež trvala na tom, že závet č. XX/XX z 16.1.1969 sa netýka nehnuteľností, ktoré sú predmetom sporu.

Žalobkyňa na pojednávaní vo výpovedi uviedla, že jej rodičia nehnuteľnosti zdedili v roku 1994. Do roku 2004 sa nedali tieto nehnuteľnosti prededieť. Do dnes nemá vysporiadané dedičské veci po otcovi, ktorý zomrel v roku 1996 a mame, ktorá zomrela v roku 2012.

Právna zástupkyňa žalovanej v 1. rade namietala, že v zmysle zákona č. 293/1992 Zb. osoba, ktorá si nechá vyhotoviť notársku zápisnicu o vydržaní sa nestáva vlastníkom nehnuteľnosti, ale iba oprávneným držiteľom, pričom tretie osoby môžu v 10 ročnej lehote spochybníť jej vlastnícke právo, a to uplatnením práva na súde, v konaní o pozemkových úpravách. Doplnila, že žaloba sa týka iba A. Z. a nie aj jeho manželky, hoci obaja žiadali o vydanie osvedčenia a sú uvedení v osvedčení N 118/94.

12. Právna zástupkyňa žalovanej v 1. a pôvodne žalovanej 2. rade v podaní zo dňa 4.9.2017 (čl. 128) uviedla, že napriek súdom uloženej povinnosti, aby žalobkyňa doručila dedičské rozhodnutie po poručiteľovi A. Z., otcovi žalobkyne, do dnešného dňa si žalobkyňa svoju povinnosť nespĺnila. Zároveň uviedla, že na pojednávaní dňa 5.6.2017 bolo žalobkyňi súdom uložené predložiť žiadosť o dodatočné dedičské konanie z 24.6.2006, ktoré tiež neobdržala. Uviedla, že žalobkyňa svoj nárok opiera o právny titul, ktorým je osvedčenie spísané dňa 26.10.1994 na notárskom úrade JUDr. Andreja Kašpera podľa § 2 - 8 zákona 293/1992 N 118/94, Nz 192/94, kde predmetom osvedčenia boli pozemky pôvodne zapísané v pozemknoknižnej vložke č. XXX a to vrátane podielu 2/118 zo spoločného lesa. Spolu s týmto právnym titulom, ktorým je osvedčenie o vydržaní si žalobkyňa opiera svoj určovací nárok aj o právny titul závetu. Predmetné osvedčenie podľa ich názoru nie je právnym titulom, na podklade ktorého mohol A. Z., otec žalobkyne, nadobudnúť vlastnícke právo k nehnuteľnosti, ktorá je predmetom sporu. Doplnila, že podľa ust. § 2 ods. 1 zákona 293/1992 Zb., na základe notárskeho osvedčenia o držbe sa v evidencii v katastri nehnuteľností zapísal za vlastníka nehnuteľnosti ten, kto bol uvedený v tomto osvedčení. Podľa ods. 2 tohto zákonného ustanovenia, ak si do 10 rokov od zápisu neuplatní v konaní na súde, alebo v konaní o pozemkových úpravách iná osoba svoj nárok, stáva sa osoba zapísaná vlastníkom nehnuteľnosti na základe vydržania. Zároveň v zmysle § 2 ods. 3 uvedeného zákona, zapísaná osoba nadobudla postavenie oprávneného držiteľa a to po dobu 10 rokov odo dňa zápisu, pričom toto ustanovenie odkazovalo na ust. § 129 Občianskeho zákonníka. Uvedené ustanovenie predstavujú špeciálnu normu, ktorá upravovala vydržanie ako spôsob nadobudnutia vlastníckeho práva za zjednodušených podmienok než vyžadovala všeobecná právna úprava. Zrušením uvedeného ustanovenia k 30.11.2000, t.j. po 8 rokoch a 6 mesiacoch odo dňa účinnosti malo za následok, že u žiadnej osoby zapísanej v katastri nehnuteľností za vlastníka na základe notárskeho osvedčenia o držbe nemohlo dôjsť k zavŕšeniu podmienok vydržania podľa špeciálnej právnej úpravy (pre neuplynutie 10 ročnej lehoty plynúcej odo dňa zápisu ako vlastníka). Podmienka oprávnenej držby bola u osoby zapísanej v katastri nehnuteľností za vlastníka na základe notárskeho osvedčenia o držbe splnená bez ďalšieho. Podanou žalobou žalobkyňa nesprávne kladie na rovnakú úroveň právne následky osvedčenia o vydržaní vydaného podľa zákona o notároch a notárskej činnosti s právnymi následkami zákonných ustanovení podľa § 2 zákona 293/1992 Zb., ktorému nemožno pripisovať účinky nadobudnutia vlastníckeho práva automaticky, eventuálne tak, že vlastnícke právo nadobúda osoba uvedená v osvedčení jeho vydaním. Zároveň dodala, že právny predchodca žalobkyne zomrel po necelých 2 rokoch od vydania osvedčenia, preto podmienka oprávnenej držby, ktorú zákon priznáva bez ďalšieho iba osobe, ktorá je zapísaná v katastri nehnuteľností splnená nebola. Žalobkyňa na pojednávaní dňa 5.6.2017 uviedla, že list vlastníctva, ktorý sa týka lesov presunula sestra matky žalobkyne na hluchý list vlastníctva a do roku 2004 sa nedali tieto veci prededieť. Z predloženého LV č. XXXX však vyplýva, že pod B1 je zapísaný právny predchodca žalobkyne titulom dedenia G. XXX/XX nie titulom osvedčenia o vydržaní a na uvedenom liste vlastníctva sú pod L. C. L. uvedené žalované titulom osvedčenia o dedičstve XXD XXX/XX, z čoho vyplýva, že nehnuteľnosti bolo možné prededieť tak, ako to vyplýva z hluchého listu vlastníctva, na ktorý sa žalované vedeli nechať zapísať.

13. Uznesením č.k.: 37C/293/2014-178 súd pokračoval v konaní s dedičmi po poručiteľovi Š. Z. C. V. R. H. Z., J. Š. C. H. W.-Z..

14. Na základe Opatrenia predsedu súdu 1Spr 25/2018 z 13.6.2018 bol spis 37C/293/2014 pridelený do oddelenia 42C.

15. Súd prípisom z 22.11.2018 vyzval právnu zástupkyňu žalobkyne na predloženie dedičského rozhodnutia po otcovi A. Z. a zároveň o predloženie platného závetu po poručiteľovi E. Z.. Súd právnej zástupkyňi žalobkyne opakovane zaslal výzvu dňa 4.2.2019.

16. Uznesením č.k.: 37C/293/2014-230 súd pokračoval po smrti žalovanej v 2. rade s jej právnymi nástupcami E.. F. Š. C. E.. K. H..

17. Na pojednávaní dňa 16.4.2019 žalobkyňa uviedla, že predmet sporu nebol prejednaný v pôvodnom dedičskom konaní, spochybňovala dodatočné prejednanie dedičstva žalovanými.

E.. H. namietal svoju pasívnu legitímáciu v spore, keďže nehnuteľnosti na LV XXXX boli predmetom dedičského konania, avšak na základe schválenej dohody dedičom nie je, dedičom je E.. Š.. Súd uviedol, že v spise sa nenachádza dedičské rozhodnutie po pôvodne žalovanej v 2. rade, ktoré je potrebné do spisu doložiť. Žalovaná v 1. rade doplnila, že podľa aktuálneho listu vlastníctva č. XXXX E.. H. už nie je ako vlastník uvedený, iba E.. Š..

Žalobkyňa uviedla, že za celú situáciu môže sestra jej matky, pani J., vďaka ktorej nemohli predeťovať, lebo presunula les na hluchý list vlastníctva a tým zabránila im v uplatnení práva. Žalobkyňa na pojednávaní predložila do spisu závet zo dňa 7.6.1968 napísaný vlastnou rukou E. Z.. Uviedla, že právo z predloženého závetu zo dňa 7.6.1968 si v dedičskom alebo inom konaní neuplatnila.

Žalovaná v 1. rade uviedla, že zhruba v roku 1993 - 1994, bola jej sestra H. D. predvolaná do notárskej kancelárie JUDr. Kašpera, kde jej bolo oznámené, že závetnými dedičmi sú aj A. Z. s manželkou H. Z., ale doklady, ktoré predložili sú neplatné, závet zo dňa 1.6.1968 je podpísaný obidvoma manželmi. Z toho vyplývalo, že podľa predložených dokladov závetné dedičstvo nie je možné prejednať. Podľa vyjadrenia pána notára JUDr. Kašpera, v rozhodnutí v dedičskej veci sp. zn. XXXX/XX zo dňa 15.5.1979 po E. Z. je jedna možnosť, aby dedičstvo vydržali rodičia žalobkyne, a tak vznikla notárska zápisnica X. XXX/XX. Žalovaná uviedla, že s tým súhlasili, ale iba pokiaľ ide o vydržanie pozemkov, nie lesov, pričom tam boli aj pozemky aj lesy. Žalovaná v 1. rade zároveň uviedla, že na liste vlastníctva XXXX v bode XXX sa nenachádza žalobkyňa, ale ešte stále sa tam nachádza právny predchodca žalobkyne A. Z. C. H. Z.Á., rodičia žalobkyne ako dedičia po H. Z..

18. Súd vykonal dokazovanie predloženými listinnými dôkazmi, výsluchmi strán, pripojenými spismi a zistil tento skutkový stav:

Z vložky č. 123 súd zistil, že majetková podstata tejto vložky je rozdelená na časť I, II, III, pričom pod časťou I. sú to parcely ako pod poradovým číslom 1 až 17, pod bodom 17 je uvedená časť zo spoločného lesa v podiele 2/118 k celku.

Zo závetu zo dňa 1.6.1968 súd zistil, že je vlastnoručne podpísaný E. Z. C. H. Z.. Zo závetu vyplýva, že spoločný majetok manželov zapísaný vo vložke č. XXX, nachádzajúci sa na priloženej majetkovej podstate, všetky parcely ako sú na prílohe vyznačené zanechávajú manželia dedičom A. Z. C. H. Z.. Súd uvádza, že ako príloha závetu nebola žalobkyňou predložená majetková podstata.

Z Odkazového listu X. XXX/XX z 27.6.1968 vyplýva, že na Štátnom notárstve v Košiciach je uchovaný závet E. Z., X.. XX.X.XXXX spísaný vo forme notárskej zápisnice, ktorým svoj podiel z nehnuteľností zapísaných v pozemnoknižnej vložke č. XXX, katastrálne územie Košická Nová Ves ponecháva na prípad smrti A. Z. a manželke H. Z. C. H. Y., K. G. podľa obsahu závetu.

V opise notárskej zápisnice X. XXX/XX, X. XXX/XX z 27.6.1968 je uvedené, že pred notára sa dostavila H. Z., X.. XX.X.XXXX a žiadala do notárskej zápisnice pojať závet, podľa ktorého zanechala 1 z nehnuteľností zapísaných v pozemnoknižnej vložke č. XXX, ako aj podiel zo spoločného lesa, A. Z. a jeho manželke H. Z..

Z dedičského rozhodnutia po neb. H. Z., H. E. Z. sp. zn. G. XXX/XX-XX súd zistil, že dedičstvo podľa závetu nadobudli na základe dohody dedičov A. Z. C. H. Z. a to nehnuteľnosti zapísané vo vložke XXX ako aj les vo vložke XXX v polovici, keďže druhá polovica patrí manželovi poručiteľky E. Z..

Z notárskej zápisnice, Osvedčenia vydaného podľa § 2-8 zákona č. 293/92 Zb., sp. zn. X. XXX/XX, X. XXX/XX zo dňa 26.10.1994 súd zistil, že A. Z. C. H. Z. sa dostavili pred notára a žiadali o spísanie osvedčenia podľa § 2-8 zákona 293/92 Zb., ktorým notár osvedčil, že splnili podmienky, aby boli v katastri nehnuteľností zapísaní ako vlastníci nehnuteľností zapísaných vo vložke č. XXX, katastrálne územie Košická Nová Ves a to takto: A. Z. C. H. Z. ako spoluvlastníci nehnuteľností zapísaných vo vložke XXX, ako aj podielu 2/118 zo spoločného lesa, a to po jednej polovici v pomere k celku podľa KN - identifikácia parciel č. XX/XX. V bode 2 tohto osvedčenia je uvedené, že navrhovatelia žiadajú, aby na Katastrálnom

úrade, Správe katastra bol prevedený záznam vpisom vlastníctva na ich mená podľa § 7 zákona 265/92 Zb..

Z listu vlastníctva č. XXXX z 28.11.1994 vyplýva, že v uvedenom liste vlastníctva sú parcely z pozemnoknižnej vložky XXX pod por. číslom 1-16, avšak bez uvedenia lesa. Ako vlastníci uvedených nehnuteľností sú manželia A. Z. v podiele 1/2 a H. Z. v podiele 1/2, titulom Osvedčenia X. XXX/XX, X. XXX/XX, B. XXXX/XX.

Podľa výpisu z listu vlastníctva XXXX z 29.5.2013 (na LV sa nenachádza les) sú ako vlastníci Z. Š. titulom Osvedčenia o dedičstve XXD/XXX/XXX, G. XXX/XX, B. XXXX/XX C. H. K. titulom Kúpnej zmluvy Y. XXXX/XX zo dňa 6.4.2006, v spoluvlastníckom podiele 1/2.

Podľa čiastočného výpisu z listu vlastníctva č. XXXX zo dňa 27.2.2014 sú vlastníkmi lesných pozemkov parcela XXXX/X, XXXX/XXX, XXXX pod číslom XXX A. Z. C. H. Z. v spoluvlastníckom podiele 2/236, titul nadobudnutia Zápis ROEP Z-4336/2013 z 13.6.2013 a Rozhodnutia G. XXX/XX, B. XX/XX, čiže na základe dedičského rozhodnutia po poručiťelke H. Z..

Zo žiadosti o dodatočné prejednanie novoobjaveného majetku po H. Z., K. S. XX G. XXX/XXXX zo dňa 17.11.2004 súd zistil, že matka žalobkyne požiadala súd o dodatočné prejednanie novoobjaveného majetku po H.K. Z. K.. S., X.. XX.X.XXXX a jednalo sa o 1/118 zo spoločného lesa v katastrálnom území Košická Nová Ves, zapísaného na Z. Č.. XXXX - Z. Č.. XXXX.

Zo žiadosti notára JUDr. Andreja Kašpera zo dňa 19.6.2006 adresovaného Správe katastra Košice súd zistil, že v dedičskej veci po por. H.K. Z., X.. XX.X.XXXX notár požiadal Správu katastra o zápis listiny X. XXX/XX, X. XXX/XX G. Z. Č.. XXXX. Z tohto podania vyplýva, že dňa 19.11.2004 požiadala matka žalobkyne o dodatočné prejednanie nehnuteľného majetku zapísaného na LV č. XXXX, pričom k žiadosti pripojila notársku zápisnicu X. XXX/XX, predmetom ktorej bol aj podiel zo spoločného lesa zapísaný vo vložke č. XXX v 2/118, ktorý však nebol na základe osvedčenia zapísaný do listu vlastníctva. Na parcely poradové číslo 1 - 16, ktoré boli zapísané na vložke XXX bol založený list vlastníctva č. XXXX, na základe citovaného osvedčenia X. XXX/XX. V roku 2003 bol založený list vlastníctva č. XXXX na podiel spoločného lesa v 2/118, kde boli v časti B prevzaté zápisy z vložky XXX bez prihladenia na X. XXX/XX, X. XXX/XX. Notár uviedol, že je potrebné na LV č. XXXX vykonať zápis listiny X. XXX/XX na meno A. Z. C. H. Z., a to po 1 z celku.

Z rozhodnutia Správy katastra Košice zo dňa 1.8.2012 súd zistil, že správa katastra návrhu H. Z. na vydanie rozhodnutia o potvrdení, že pozemky sú vo vlastníctve inej osoby v zmysle § 12 ods. 2 zákona č. 180/995 Z.z, o niektorých opatreniach na usporiadanie vlastníctva k pozemkom nevyhovela. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že matka žalobkyne požiadala dňa 27.5.2004 Komisiu pre spracovanie registra obnovenej evidencie pozemkov o zapracovanie podielu zo spoločného lesa vo vložke XXX na základe notárskej zápisnice X. XXX/XX a na základe testamentu, ktorý netvoril prílohu návrhu. H. Z. žiadala o vykonanie opravy zápisu, keďže podľa jej tvrdenia bolo zistené, že zápis bol vykonaný na základe skutočností, ktoré odporujú skutočnostiam podľa notárskej zápisnice X. XXX/XX a teda neoprávnene boli zapísané žalované v 1. a 2. rade na základe titulu osvedčenia o dedičstve XXD XXX/XX. Komisia na zasadnutí dňa 17.6.2004 dospela k záveru, že nie je kompetentná rozhodnúť, ktorá listina má väčšiu váhu. Rovnako komisia dňa 26.7.2012 po opätovnom prejednaní návrhu konštatovala, že návrhu nemožno vyhovieť z dôvodu nesplnenia zákonných podmienok.

Z rozhodnutia Katastrálneho úradu v Košiciach zo dňa 29.10.2012 vyplýva, že Katastrálny úrad v Košiciach potvrdil rozhodnutie Správy katastra Košice a odvolanie žalobkyne zamietol z dôvodu, že návrhom v tomto konaní nemožno napadnúť a spochybníť vlastnícke právo nadobudnuté iným právnym titulom.

Z LV č. XXXX zo dňa 13.5.2013 súd zistil, že vlastníci 2/118 zo spoločného lesa zapísaného na LV č. XXXX sú rodičia žalobkyne pod bodom 1 vo vlastníckom pomere 1 a pod bodom 2 a 3 žalovaná v 1. a pôvodne žalovaná v 2. rade v spoluvlastníckom pomere po 1. Rodičia žalobkyne sú zapísaní na základe titulu nadobudnutia podľa rozhodnutia G. XXX/XX (dedičské konanie po H. Z., manželke E.) a žalovaná v 1. a pôvodne žalovaná v 2. rade na základe osvedčenia o dedičstve 19D 472/02 (dodatočné prejednanie dedičstva po E. Z.).

Z rozhodnutia G. XXXX/XX (čl. 39), dedičské rozhodnutie po E. Z. zo dňa 15.5.1979 bod 3 rozhodnutia vyplýva, že „nehnutelnosti zapísané v pozemnoknižnej vložke XXX, F. Ú. F. X. Y., K. A., A., A., zap. v 1-ine na poručiťa v užívaní socialistickej organizácie, zapísané na LV XXX v L/2-ine k celku /pôvodne vo vložke XXX/ na LV č. XXX v 1 - ine k celku /pôvodne vo vl. 123/“ nadobudli žalovaná v 1. rade a pôvodne žalovaná v 2. rade. Ďalej sú uvedené ďalšie parcely a na konci z pozemnoknižnej vložky č. XXX, katastrálne územie Košická Nová Ves, parcely, ktoré sú tam vymenované, ako aj 2/118 spoločného lesa okrem parcely XXX C. XXX. Z odôvodnenia tohto rozhodnutia súd zistil, že Štátne notárstvo v predmetnej dedičskej veci šetrením zistilo, že poručiť zanechal tri platné závetu spísané vo forme notárskych zápisníc, ktoré neboli zrušené, pričom závetní dedičia dedičstvo neodmietli.

Základné dedičské konanie bolo vedené po poručiťovi pod spisovou značkou G. XXXX/XX. Z osvedčenia o dedičstve po poručiťovi E. Z. R..B.. XXD XXX/XXXX zo dňa 5.11.2003 (čl. 118) spisu súd zistil, že z prejednávania v pôvodnom dedičskom konaní boli opomenuté nehnuteľnosti, ktoré poručiť vlastnil v katastrálnom území Košická Nová Ves. Z rozhodnutia vyplýva, že poručiť zanechal alografný závet zo dňa 1.6.1968, ktorým majetok okrem iného aj vložku XXX zanechal H. D., rodenej S. C. Y. U. S.. Poručiť zanechal aj závet pojatý dňa 16.1.1969 do notárskej zápisnice 24/69 Štátneho notárstva Košice - vidiek, ktorým pozemnoknižnú vložku č. XXX, parcela č. XXX (pozn. súdu táka parcela sa nachádza vo vložke XXX), ako aj ďalšie vložky, medzi nimi aj pozemnoknižnú vložku XXX, ako aj 2/118 spoločného lesa zanechal v rovnakých podieloch H. D., K. S. C. Y. S., K. S.. Z uvedeného osvedčenia vyplynulo, že k nehnuteľnosti pozemnoknižná vložka č. XXX, poradové číslo XX, 2/118-in spoločného lesa v 1-ine k celku na základe dohody dedičov nadobudli A.. U. S. C. H. D. a to rovnodielne, každá v 1/4 -ine k celku ako novoobjavené dedičstvo.

19. Súd po oboznamovaní sa s obsahom pripojených spisov zistil:

Zo spisu Okresného súdu Košice I sp. zn. 14D 480/2004 - dodatočné dedičské konanie po H. Z., X.. XX.X.XXXX:

- V zmysle Osvedčenia o dedičstve po A. Z. (čl. 19), otcovi žalobkyne zomrelom XX.X.XXXX (sp. zn. 23D 726/96) ako dedičia zo zákona v I. dedičskej skupine prichádzajú do úvahy deti poručiťa: Š. Z., Z. Z., A. Z., H. K. C. H. J. H. Z.. Medzi aktívami patriacimi do dedičstva nie je les (LV XXXX a LV XXXX) a ani pozemky pôvodne zapísané v pozemno-knižnej vložke XXX (LV XXXX).

- V spise sa nachádza závet E. Z. B. G. X.X.XXXX (čl. 32), ktorý žalobkyňa predložila na pojednávaní 16.4.2019, podľa ktorého E. Z., X.. XX.X.XXXX R. H. X.. XX.X.XXXX, vložku č. XXX, všetky parcely nachádzajúce sa na priloženej majetkovej podstate, ako sú naznačené zanechal E. Z. dedičom A. Z.X.D., X., XX.X.XXXX a manželke H. Z., K.. S., X.. XX.X.XXXX. Závet je podpísaný, nie je podpísaný menom a priezviskom.

Zo spisu Okresného súdu Košice I sp. zn. 19D 472/2002 - dodatočné prejednanie dedičstva po E. Z., súd zistil:

- V spise sa nachádza podanie H.K. D. C. A.. U. S. zo dňa 17.7.2000 adresované notárovi E.. F. (čl. 8), kde uviedli, že podľa závetu X. XX/XX, X. XX/XX z 16.1.1969 do dedičstva podľa závetu patrila len parcela XXX z vložky č. XXX. JUDr. Pavlík do rozhodnutia pojal všetky parcely z vložky XXX. Na chybu sa prišlo až v roku 1992 - 1993, kedy za notárom prišiel nebohý A. Z., ktorý si uplatňoval dedičstvo zo závetu po E. Z.. V tom čase nárok na dedičstvo už bol premlčaný, o čom notár A. Z. mal upovedomiť a vysvetliť mu, že jedine súdnou cestou môže tieto parcely nadobudnúť do osobného vlastníctva, ak obidve dedičky zo závetu (žalovaná v 1. a 2. rade) budú súhlasiť, pričom žalované v 1. a 2. rade súhlasili a boli si vedomé toho, že nehnuteľnosti vo vložke XXX okrem parcely XXX im nepatria a vzdali sa ich v prospech A. Z. a jeho manželky H., K. S..

Z pôvodného dedičského konania po E. Z., spisu Okresného súdu Košice I, sp. zn. 14D 1466/78 súd zistil:

- Zo závetu zo dňa 1.6.1978 (čl. 5), podpísaného E. Z. súd zistil, že poručiť zanechal vložka XXX, parcelu XXX (pozn. súdu vložka XXX neobsahuje parcelu XXX, ale parcelu XXX) H. D. C. U. Y. S.,

- Zo zápisnice zo 15.6.1992 D 1466/78, vyplýva, že prítomní: H. D., A. Z. C. H. Z. uviedli, že podľa závetu poručiťa zo dňa 16.1.1969 X. XX/XX parcelu XXX zapísanú vo vložke XXX, katastrálne územie Košická Nová Ves mali nadobudnúť v rovnakom pomere závetné dedičky H. D. C. Y. S.. Ostatné parcely v tejto pozemnoknižnej vložke zapísané, nie sú v závete spomenuté. Zároveň rodičia žalobkyne predložili závet E. Z. z 7.6.1968.

- Podľa odpisu závetu X. XX/XX, X. XX/XX nehnuteľnosti podľa bodu 3) v pozemnoknižnej vložke č. XXX parcelné č. XXX v rovnakom podiele zanechal E. Z. H. D. C. Y. S.. Pod bodom 7) sa nachádza pozemnoknižná vložka č. XXX, ako aj 2/118-iny zo spoločného lesa.

- Z vložky č. XXX (čl. 27) súd zistil, že tiež obsahuje pod poradovým číslom 21 lesný pozemok, 2/118 spoločného lesa.

20. Súd zistený skutkový stav posúdil podľa nasledujúcich ustanovení a podľa nasledujúcich zákonných ustanovení:

Podľa § 2 ods. 1-4 zákona 293/1992 Zb. o úprave niektorých vlastníckych vzťahov k nehnuteľnostiam v znení k 26.10.1994 (ďalej zákon 293/1992 Zb.), na základe osvedčenia notára) (ďalej len „osvedčenie“) vydaného za podmienok uvedených v tomto zákone sa v evidencii nehnuteľností zapíše za vlastníka nehnuteľnosti osoba uvedená v tomto osvedčení. Ak do 10 rokov odo dňa zápisu do evidencie nehnuteľností podľa odseku 1 neuplatní na súde alebo v konaní o pozemkových úpravách vykonávaných z dôvodu usporiadania vlastníckych a užívacích pomerov) vlastnícke právo k nehnuteľnosti takto zapísanej iná osoba, stáva sa zapísaná osoba vlastníkom zapísanej nehnuteľnosti na základe vydržania) to platí aj pre prípad, keď nehnuteľnosť v tejto lehote bola prevedená na inú osobu, než ktorá je uvedená v osvedčení. Po dobu uvedenú v odseku 2 má osoba zapísaná v evidencii nehnuteľností alebo nadobúdateľ zapísanej nehnuteľnosti postavenie oprávneného držiteľa) Lehota uvedená v odseku 2 neskončí skôr, ako bude pre príslušné katastrálne územie schválený projekt pozemkových úprav vykonávaných z dôvodu usporiadania vlastníckych a užívacích pomerov) ak ide o nehnuteľnosť, na ktorú sa pozemkové úpravy vzťahujú.

Podľa § 3 ods. 1 a 2 zákona 293/1992 Zb., osvedčenie podľa § 2 nemožno vydať, ak vo veci prebieha súdne konanie. Osvedčenie možno vydať len pre držiteľa nehnuteľnosti. Za držiteľa nehnuteľnosti sa považuje aj dedič držiteľa nehnuteľnosti, ktorá prešla do užívania poľnohospodárskych a lesných organizácií podľa skorších predpisov) a to aj vtedy, ak neboli predmetom konania o dedičstve; ak nehnuteľnosti neboli predmetom konania o dedičstve, vydanie osvedčenia navrhujú všetci dedičia spoločne alebo ten (tí) z nich, ktorého určia písomnou dohodou.

Podľa § 123 Občianskeho zákonníka, vlastník je v medziach zákona oprávnený predmet svojho vlastníctva držať, užívať, požívať jeho plody a úžitky a nakladať s ním.

Podľa § 132 Občianskeho zákonníka, vlastníctvo veci možno nadobudnúť kúpou, darovacou alebo inou zmluvou, dedením, rozhodnutím štátneho orgánu alebo na základe iných skutočností ustanovených zákonom.

Podľa § 134 ods. 1-4 Občianskeho zákonníka, oprávnený držiteľ sa stáva vlastníkom veci, ak ju má nepretržite v držbe po dobu troch rokov, ak ide o hnutel'nosť, a po dobu desať rokov, ak ide o nehnuteľnosť. Takto nemožno nadobudnúť vlastníctvo k veciam, ktoré nemôžu byť predmetom vlastníctva, alebo k veciam, ktoré môžu byť len vo vlastníctve štátu alebo zákonom určených právnických osôb (§ 125). Do doby podľa odseku 1 sa započíta aj doba, po ktorú mal vec v oprávnenej držbe právny predchodca. Pre začiatok a trvanie doby podľa odseku 1 sa použijú primerane ustanovenia o plynutí premlčacej doby.

Podľa § 460 Občianskeho zákonníka, dedičstvo sa nadobúda smrťou poručiťa.

Podľa § 476 ods. 1-3 a § 476 a) Občianskeho zákonníka, poručiťel' môže závet buď napísať vlastnou rukou, alebo ho zriadiť v inej písomnej forme za účasti svedkov alebo vo forme notárskej zápisnice. V každom závete musí byť uvedený deň, mesiac a rok, kedy bol podpísaný, inak je neplatný. Spoločný

závet viacerých poručiteľov je neplatný. Vlastnoručný závet musí byť napísaný a podpísaný vlastnou rukou, inak je neplatný.

Podľa § 476d ods. 3 Občianskeho zákonníka, poručiteľ môže prejaviť svoju poslednú vôľu do notárskej zápisnice; osobitný zákon ustanovuje, kedy sa musí úkon urobiť pred svedkami.

Podľa § 485 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, ak sa po prejednaní dedičstva zistí, že oprávneným dedičom je niekto iný, je povinný ten, kto dedičstvo nadobudol, vydať oprávnenému dedičovi majetok, ktorý z dedičstva má, podľa zásad o bezdôvodnom obohatení tak, aby nemal majetkový prospech na ujmu pravého dediča. Nepravý dedič má právo, aby mu oprávnený dedič nahradil náklady, ktoré na majetok z dedičstva vynaložil; takisto mu patria úžitky z dedičstva. Ak však vedel alebo mohol vedieť, že oprávneným dedičom je niekto iný, má právo len na náhradu nevyhnutných nákladov a je povinný oprávnenému dedičovi okrem dedičstva vydať i jeho úžitky.

21. Na pojednávaní dňa 16.4.2019 súd pojednával aj v neprítomnosti právnej zástupkyne žalobkyne, pričom žalobkyňa požiadala o možnosť zatelefonovať jej. Uviedla, že právna zástupkyňa jej nezdvíha telefón. Pokiaľ ide o vykonanie pojednávania bez účasti právnej zástupkyne žalobkyne, súd uvádza, že predvolanie na pojednávanie bolo právnej zástupkyne žalobkyne riadne doručené dňa 6.3.2019, pričom táto neospravedlnila svoju neúčast' na pojednávaní, nežiadala o odročenie pojednávania, žalobkyňa po začatí pojednávania nezdvíhala telefón. Žalobkyňa, ktorá bola prítomná na pojednávaní, nežiadala z tohto dôvodu odročenie pojednávania.

22. V spore sa žalobkyňa domáha určenia, že predmet sporu (les v 1/118-ine) patrí do dedičstva po jej otcovi A. Z., teda otec žalobkyne bol jeho vlastníkom ku dňu svojej smrti. Predmetný les je zapísaný na LV č. XXXX. Vlastníkmi lesu ku dňu smrti otca podľa LV č. XXXX boli rodičia žalobkyne A. Z. C. H. Z. titulom Rozhodnutia G. XXX/XX J. H. Z. v podiele 1 k celku a žalovaná v 1. a pôvodne žalovaná v 2. rade v podiele po 1 k celku titulom Osvedčenia o dedičstve 19D/472/2002, vydaného v konaní o dodatočnom prejednaní dedičstva po E. Z.. Žalobkyňa si žalobou uplatňuje nárok na podiel U. S. a pôvodne žalovanej H.K. D., a spochybňuje ich podielové spoluvlastníctvo, a to titulom Osvedčenia X. XXX/XX vydaného v zmysle ust. § 2-8 zákona 293/1992 Zb. ako aj titulom závetu, pričom žalobkyňa bližšie neuviedla ktorého závetu. Pokiaľ ide o okruh účastníkov sporu, žalobkyňa sa domáha svojho práva voči súrodencom, ako aj U. S. a pôvodne žalovanej H.K. D. ako dedičom po E. Z.. Zo žaloby vyplýva, že žalobkyňa napáda titul na základe ktorého nadobudli spoluvlastnícky podiel k nehnuteľnosti, ako aj závet X. XX/XX. Základné dedičské konanie po poručiteľovi E. Z. G. viedlo Štátne notárstvo Košice-mesto, pričom z dedičského rozhodnutia vyplýva, že rodičia žalobkyne neboli dedičmi po nebohom E. Z., a neboli ani účastníkmi konania o dodatočnom prejednaní dedičstva vedeného na Okresnom súde Košice I, sp. zn. XXD/XXX/XXXX. V dedičskom rozhodnutí G. XXXX/XX je uvedené, že poručiteľ titulom závetu z 16.1.1969 zanechal vložku XXX, role I, II, III, zapísané v 1 na poručiteľa žalovanej v 1. rade a pôvodnej žalovanej v 2. rade H. D.. 2/118 lesa boli zapísané v pozemnoknižnej vložke XXX ako bol 17 I. časti tejto vložky. Z odôvodnenia tohto rozhodnutia súd zistil, že poručiteľ zanechal tri platné závetu spísané vo forme notárskych zápisníc, ktoré neboli zrušené, pričom závetní dedičia dedičstvo neodmietli.

23. Žalobkyňa svoju aktívnu vecnú legitímáciu v konaní odvodzuje z jej postavenia ako dediča po otcovi. V prejednávanom prípade súd ustálil, že pokiaľ ide o určenie okruhu účastníkov sporu pri žalobe o určenie, že vec patrí do dedičstva, účastníkmi konania buď na strane žalobcu alebo žalovaného sú všetci dedičia, keďže určovací návrh spočíva v tom, že vec patrí do dedičstva po poručiteľovi môže uplatňovať (ako vecne legitímovaný) len ten, koho práv a povinností sa takéto určenie týka (kto je poručiteľovým dedičom prípadne jeho nástupcom). Ak následne súd v sporovom konaní rozhodne, že určitá vec do dedičstva patrí, prejedná sa v dodatočnom dedičskom konaní.

24. Právna zástupkyňa žalobkyne opakovane nedoložila Osvedčenia o dedičstve po A. Z.. Z pripojeného spisu v rámci vykonávania dokazovania súd z Osvedčenia o dedičstve po A. Z. (čl. 19 spisu 14D 480/2004) zomrelom 12.9.1996 zistil, že po nebohom sa viedlo dedičské konanie sp. zn. 23D 726/96 a ako dedičia zo zákona v I. dedičskej skupine prichádzali do úvahy deti poručiteľa: Š.V. Z., Z. Z., A. Z., H. K. C. H. J. H.K. Z.. Dedičia schválili dohodu o vyporiadaní dedičstva, v zmysle ktorej majetok nadobudla H. Z., matka žalobkyne. Žalobkyňa nepredložila dedičské rozhodnutie po svojej matke H. Z., X. XXXX, podľa ktorého by bolo možné zistiť dedičov po nebohej ako dedičovi po A. Z., manželovi, nepreukázala kto je dedičom po nebohej matke. Pokiaľ ide o ustálenie okruhu dedičov v prípade, že majetok nebol

v dedičskom konaní prejednaný a nebolo preukázané kto je nástupcom po dedičovi poručiteľa, ako je to v prípade predmetu sporu, súd uvádza, že za stavu, že v pôvodnom dedičskom konaní nebol určitý majetok známy (teda nebol predmetom dedičstva), a teda nebol v dedičskom konaní prejednaný, sú až do vyporiadania dedičstva ohľadom tejto veci všetci dedičia považovaní za vlastníkov tejto veci. Preto určovací návrh spočívajúci v tom, že vec patrí do dedičstva po poručiteľovi môže uplatňovať len ten, koho práva a povinnosti sa takéto určenie týka. Takouto osobou môže byť len ten, kto je poručiteľovým dedičom, prípadne jeho právnym nástupcom (bližšie Rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 14.03.2011, sp. zn. 3 Cdo 222/2010). O nútené procesné spoločenstvo ide vtedy, keď priamo zo zákona alebo z povahy veci je z hľadiska vecnej legitímácie nevyhnutné, aby v konaní vystupovalo spoločenstvo. Existencia spoločenstva je v tomto prípade vynútená hmotnoprávnou úpravou. Aktívne legitimovaní na podanie takejto žaloby sú účastníci dedičského konania, ktorí tak môžu urobiť počas prebiehajúceho konania o dedičstve, ako aj po jeho skončení. Pasívne legitimovaní sú všetci ostatní dedičia (ktorí žalobu nepodali), konania o žalobe sa musia zúčastniť (buď ako žalobcovia alebo žalovaní) všetci dedičia, v prejednávanom prípade podľa názoru súdu táto podmienka nebola splnená, keďže nebolo preukázané, kto je dedičom po dedičke, manželke poručiteľa A. Z..

25. V prejednávanom spore sú na strane žalovaných okrem súrodencov žalobkyne, ktorí tvoria nútené procesné spoločenstvo, aj žalovaná v 1. rade a pôvodne žalovaná v 2. rade, ktoré nie sú dedičom po poručiteľovi A. Z., ale boli dedičom po E. Z., ku dňu smrti otca žalobkyne boli zapísané na LV XXXX ako vlastníčky sporného predmetu konania - lesa, každá v podiele 1 (v súčasnosti na LV XXXX pod bodom 221 a 50). Súd považoval žalované v 1 a 2 rade za pasívne legitimované v tomto spore, pretože práve ich podiel má súd určiť, že patrí do dedičstva po nebohom. V konaní o určení, či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je, má pasívnu legitímáciu ten, kto je účastníkom právneho vzťahu alebo práva, o ktoré v konaní ide a koho právnej sféry sa sporný právny vzťah týka. V spore žalobkyňou požadované určenie môže ovplyvniť jeho právne postavenie žalovanej v 1. rade a pôvodne žalovanej v 2. rade, ktoré boli vedené ako vlastníci sporných nehnuteľností, čo sa dotýka ich právnej sféry, ich práv ako vlastníkov spornej nehnuteľnosti. Z uvedeného dôvodu žalovanú v 1. a pôvodne žalovanú v 2. rade súd považoval za tiež pasívne legitimované v tomto spore, popri súrodencoch žalobkyne (porovnaj Rozsudok Krajského súdu v Prešove z 30.11.2017, sp. zn. 11Co/39/2017).

26. Preukazovať, že okruh účastníkov konania je zo strany žalobkyne určený správne, nie je povinnosťou súdu, naopak, bolo na žalobkyňu, aby preukázala, že okruh účastníkov konania je určený správne, a teda, že neexistujú ďalšie osoby po jej matke H. Z., ktoré by mohli byť rozhodnutím súdu v danej veci dotknuté na svojich právach a oprávnených záujmoch. Z dôvodu, že okruh účastníkov konania nebol dostatočne preukázaný, súd žalobu zamietol.

27. Pokiaľ ide o námietku žalovaného v 3. rade E.. H. uplatnenú na pojednávaní dňa 16.4.2019, že v zmysle Uznesenia Okresného súdu Košice II, sp. zn. 16D/547/2018 nie je dedičom po pôvodne žalovanej v 2. rade pokiaľ ide o predmet sporu, keďže nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXX nadobudla na základe dohody dedičov iba žalovaná v 2. rade E.. Š., súd považoval jeho námietku za dôvodnú, a žalobu z dôvodu nedostatku pasívnej legitímácie žalovaného v 3. rade voči nemu zamietol.

28. Ďalej sa súd pri určovacej žalobe zaoberal existenciou naliehavého právneho záujmu, keďže podľa Rozsudku Najvyššieho súdu SR zo dňa 4.3.2009, sp. zn. 3Cdo/241/2008, určovacia žaloba má predovšetkým preventívny charakter, jej účelom je spravidla poskytnúť ochranu práva žalobcu skôr, než dôjde k porušeniu právneho vzťahu alebo práva. Určovacia žaloba preto vo všeobecnosti nie je opodstatnená tam, kde už právny vzťah alebo právo boli porušené a kde je namieste žaloba o splnenie povinnosti. V prípade možnosti žalovať priamo splnenie povinnosti treba preto vždy považovať za neprípustnú určovaciu žalobu, ktorá neslúži potrebám praktického života, spornosť nerieši (neodstraňuje) a len vedie k nárastu počtu súdnych sporov. Uvedená zásada, že žalobca sa nemôže žalobou úspešne domáhať určenia právneho vzťahu alebo práva tam, kde sa môže domáhať splnenia povinnosti, však neplatí vtedy, ak žalobca (napriek možnosti domáhať sa priamo splnenia povinnosti) preukáže, že má naliehavý právny záujem na určení určitého práva alebo právneho vzťahu; v takomto prípade treba jeho určovaciu žalobu považovať za procesne prípustnú. Právny záujem, ktorý je podmienkou prípustnosti takejto žaloby, musí byť naliehavý v tom zmysle, že žalobca v danom právnom vzťahu môže navrhovaným určením dosiahnuť odstránenie spornosti a ochranu svojich práv a oprávnených záujmov (ide najmä o prípady, v ktorých sa určením, či tu právny vzťah alebo právo je či nie je, vytvorí pevný základ pre právne vzťahy účastníkom sporu a predíde sa žalobe na plnenie). Nejde

tu o samotnú určovaciu žalobu, ale o to, čoho (akého určenia) sa žalobca domáha a z akých právnych pomerov vychádza. Naliehavý právny záujem sa teda viaže na konkrétny určovací petit (to, čoho sa žalobca v konaní domáha) a súvisí s vyriešením otázky, či sa žalobou s daným určovacím petitom môže dosiahnuť odstránenie spornosti žalobcovho práva alebo neistoty v jeho právnom vzťahu; záver súdu o (ne)existencii naliehavého právneho záujmu žalobcu predpokladá teda posúdenie, či podaná určovacia žaloba je procesne prípustným nástrojom ochrany jeho práva a či snád spornosť neodstraňuje a len zbytočne vyvoláva konanie, po ktorom bude musieť aj tak nasledovať iné konanie. Naliehavý právny záujem žalobcu na požadovanom určení treba skúmať predovšetkým so zreteľom na cieľ sledovaný podaním žaloby a konečný zmysel navrhovaného rozhodnutia. Ak žalobca neosvedčí svoj naliehavý právny záujem na ním požadovanom určení, ide o samostatný a prvoradý dôvod pre zamietnutie žaloby. Pokiaľ teda súd dospeje k záveru, že tá-ktorá určovacia žaloba nie je z dôvodu nedostatku naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení spôsobilým alebo prípustným prostriedkom ochrany práva, zamietne žalobu bez toho, aby sa zaoberal meritom veci.

29. Podľa názoru súdu práve žaloba oprávneného dediča podľa ust. § 485 Obč. zákonníka je jediným právnym prostriedkom, ktorým sa oprávnený dedič, ktorý nebol účastníkom dedičského konania, môže domôcť ochrany svojho dedičstva. Žaloba bude úspešná, ak sa žalobcovi podarí, pri splnení zákonných predpokladov, vyvrátiť právnu domnienku subjektívneho dedičského práva žalovaného ako nepravého dediča tým, že preukáže svoje dedičské právo a tak vylúči, aby nepravý dedič nadobudol dedičstvo úplne alebo sčasti (pozri Rozsudok Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 9Co/300/2011). Podľa názoru súdu predpokladom ochrany oprávneného dediča v zmysle § 485 Občianskeho zákonníka je právoplatné skončenie konania o dedičstve, z ktorého vzniklo uznesenie o nadobudnutí dedičstva nepravého dediča. V konaní bolo preukázané, že sporné nehnuteľnosti už boli predmetom dedičského konania po poručiteľovi E. Z., keď bolo vydané osvedčenie o dedičstve, č. k 19D/472/2002-27, Dnot 210/02 zo dňa 5.11.2003, ktoré nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 5.11.2003. V zmysle tohto osvedčenia všetky sporné nehnuteľnosti nadobudli žalovaná v 1. rade a pôvodne žalovaná v 2. rade. Nakoľko k zrušeniu právoplatného a vykonateľného osvedčenia o dedičstve nedošlo, nie je možné, aby bol opätovne v dedičskom konaní po poručiteľovi A. Z. prejednaný ten istý majetok. S poukazom na uvedené, podľa názoru súdu, žalobkyňa nepreukázala naliehavý právny záujem na takomto určení.

30. Naliehavý právny záujem žalobcov na požadovanom určení odvolací súd skúmal aj so zreteľom na cieľ, ktorý žalobkyňa sledovala podaním žaloby. Podľa názoru súdu žalobkyňa žalovala žalovanú v 1. rade a pôvodne žalovanú v 2. rade ako vyplýva z jej tvrdenia a právnej argumentácie z dôvodu, že ich považuje za neoprávnené dedičky, a teda mohla sa svojho práva domáhať priamo žalobou na plnenie podľa § 137 písm. a) CSP, preto súd zastáva názor, že žalobkyňa nemá naliehavý právny záujem a keďže nedostatok naliehavého právneho záujmu je prvoradým dôvodom pre zamietnutie žaloby, a to bez potreby vykonania ďalšieho dokazovania, zaoberaním sa meritom sporu, súd žalobu zamietol.

31. V zmysle § 216 ods. 1 CSP súd je viazaný žalobným návrhom. Z dispozičného princípu vyplýva, že žalobca v žalobnom návrhu vymedzuje predmet konania po skutkovej a právnej stránke, a týmto jeho vymedzením je súd viazaný. Z viazanosti súdu petitom vyplýva, že súd nemôže prekročiť návrhy účastníkov a prisúdiť viac, ako sa domáhajú. Zásada viazanosti súdu petitom vyžaduje i to, aby súd neprisúdil iné plnenie, ako ktorého sa strany domáhali. Súd musí rešpektovať predmet konania vymedzený žalobným návrhom, čo znamená, že plnenie nemôže priznať ani z iného skutkového základu, než aký bol predmet konania vymedzený v žalobnom návrhu. Nie je však porušením zásady viazanosti súdu petitom, ak súd inak právne kvalifikuje skutok, ktorý bol predmetom konania. Keďže súd je viazaný petitom, žalobkyňa žiadala, aby súd rozhodol určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem a nie aby rozhodol o splnení povinností (vydaní dedičstva), súd nemôže prekročiť žalobný návrh.

32. Súd v závere uvádza, že v zmysle Uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 16.12.2010, sp. zn. 3Cdo/154/2010, súdna prax akceptuje žaloby, ktorými sa dedič domáha určenia, že tá - ktorá vec patrí do dedičstva po poručiteľovi. V konaní o takých žalobách ide o posúdenie, či poručiteľ bol v čase smrti vlastníkom tejto veci. Požadované určenie sa tu vzťahuje ku dňu smrti poručiteľa a okolnosti, ktoré nastali po tomto dni, nemôžu mať vplyv na rozhodnutie súdu. Treba dodať, že ak súd vyhovie žalobe požadujúcej uvedené určenie a vec je následne prejednaná v konaní o dedičstve ako majetok poručiteľa, nepotvrďuje rozhodnutie o dedičstve (osvedčenie o dedičstve), že dedič je v súčasnosti vlastníkom veci. Po smrti poručiteľa môžu vo všeobecnosti nastať právne skutočnosti, s ktorými právny poriadok spája

vznik vlastníctva niekoho iného (napríklad vydržaním); v konaní, v ktorom sa zisťuje, či určitá vec bola v čase smrti poručiteľa v jeho vlastníctve, sú však takéto (neskoršie) skutočnosti právne bezvýznamné a preto súd môže prihliadať iba na skutočnosti, ktoré nastali do smrti A. Z., teda do dňa 12.9.1996. Otec žalobkyne nemohol byť v čase smrti vlastníkom predmetu sporu tak ako to tvrdí žalobkyňa, keďže od času spisania notárskej zápisnice N 118/94 do času smrti v roku 1996 ubehli iba dva roky, a zároveň nedošlo v zmysle § 2 zákona 293/1992 Zb. k zápisu rodičov žalobkyne do katastra nehnuteľností. Pokiaľ ide o posúdenie nadobudnutia vlastníckeho práva A. Z. a manželky vydržaním podľa § 134 Občianskeho zákonníka, súd uvádza, že tento spôsob nadobudnutia samotná žalobkyňa ani netvrdila, nepreukázala oprávnenú držbu nepretržite po zákonom stanovenú dobu 10 rokov, a zároveň súd poukazuje na obranu žalovanej v 1. a 2. rade, v ktorom uviedla, že rodičia žalobkyne tento pozemok nevyužívali a žalobkyňa si zvolila špeciálny spôsob v zmysle osobitného zákona č. 293/1992 Zb.. Žalobkyňa tiež odôvodňovala svoj titul na základe závetov, závet z 1.6.1968 je neplatný, keďže ide o závet spísaný manželmi spoločne. Pokiaľ ide o závet zo dňa 7.6.1968, predložený na pojednávaní dňa 16.4.2019, súdu v tomto konaní neprináleží hodnotiť platnosť závetu. V rozhodnutí D1466/78 sa závet z 7.6.1968 nenachádza, pričom z rozhodnutia vyplýva, že poručiteľ zanechal tri platné závety.

33. O náhrade trov konania bolo rozhodnuté podľa § 262 (podľa ktorého o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí) v spojení s § 255 ods. 1 CSP (podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci) tak, že žalovaným priznal náhradu trov konania, každému v rozsahu 100 %, nakoľko bol v konaní v celom rozsahu úspešný. Súd pri rozhodovaní o náhrade trov konania nepostupoval podľa § 257 CSP (podľa ktorého výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa), nakoľko v prejednávanej veci súd takéto dôvody hodné osobitného zreteľa nevzhladol, ani žalobkyňa na ne v konaní nepoukázala.

34. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Košice I, v dvoch písomných vyhotoveniach (§ 362 ods. 1 CSP). V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 ods. 1) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie súdu považuje za nesprávne a čoho sa odvolateľ domáha (§ 363 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že :

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci)§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) týkajú sa procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

V prípade, ak povinný dobrovoľne nesplní to, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.